

Sinai Mäe peäl olli käästnud, ja näitnud,
ja rääkinud (§. 541). Keigeessiti andis ta
teada, et üks heamelelinne Und Rahwa
Kääst tarwis lähheks (mis nende jures üks
üllestöstmisse Ohwer nimmetadi); sest
et Jehowa Muuls üks pühha Zone ehk
Maia piddi tehtama, kus sees Jehowa en-
nast tahtis ilmutada, ja temma Tenistus
piddi petama.

§. 564. Ja Moses nimmetas need As-
jad ülles, mis selle Ehhitamissels tarwis
olleksid, ja mis iggaüks heast Süddamest
piddi kottotoma Jehowale: Kulda, Hüb-
bedat, Waske, Wärwitud Lenga, Karwo,
Rohko, Laudo, Olli, kallid Rohhud, mag-
gusa Haisoga Rohhud, ja hiilgarwad kallid
Kirowid.

§. 555. Rahwas kuulsid sedda keik Rö-
moga, ja lääsid, ja töid kofko, iggaüks sed-
da möda, kul ta Südda tedda ajas, ja ta
Waim hea Melega tahtis anda, ni hästi
Meh.

Mehhed, kui Maesed, nenda, et Moses wi-
maks piddi lastma keige se Lagri sees wäl-
jabüda, ja ärrakeelda, et nemmad ennam
koffo ei tooks, sest et se Töteggemisse jure
ni paljo tarwis ei läinud, kui Rahwas
töiwad, sest neil olli kül ja rohkeste keik
neidsuaausid Usjo.

§. 566. Ja sedda Tödd hokkati teggema,
keik sedda möda, kui Jehowa Mosessele
ollu rääkinud, ja temmale need Munstrid ehk
Kuiud keigest neist asjodest olli näitnud
Sinai Mäe peäl. Ja kaks Meest. Petsa-
leel ja Doliab, ked da Zummal nimme pär-
rast Mosessele olli nimmetand, ja nele sed-
da Tarkust Süddameste aämud, ollid need
keiceüllemad selle Tö jures. Ja keik Meh-
hed. kellel tar^p Meel olli, ja sedda igga-
ühhe omma Südda ajas, need kaksus Mo-
ses se Tö kallale, sedda teggema, nenda et
se olli selge heamelelinne Tö.

§. 567. Sesamma pühha Majo ehk
Zum